

НОВА ДОБА

www.novadoba.kiev.ua

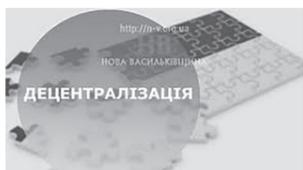
Київська обласна газета

№ 1 (13) січень 2019

НОВИНИ КИЇВЩИНИ

ДО БЮДЖЕТІВ ОТГ КИЇВЩИНИ У 2018 РОЦІ НАДІЙШЛО 429 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Надходження до бюджетів об'єднаних територіальних громад Київської області склали 429 млн. 121 тис. гривень. Порівняно з 2017 роком відсоток надходження коштів до бюджетів громад збільшився в середньому на 24%.

«У цьому році реформі децентралізації на Київщині буде приділено максимум уваги. Вже маємо доопрацьований перспективний план формування території громад і в найкоротші терміни будемо його реалізовувати. Спільними зусиллями маємо зробити усе, аби громади об'єднувалися. Аби вони ставали заможними і кожна бюджетна гривня працювала на громаду», – сказав з цього приводу голова Київської ОДА Олександр Терещук.

НОВА ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛОВИ КОДА АЛЛА ШКУРО

Аллу Шкуро призначили заступником голови Київської обласної державної адміністрації. Про це повідомляє прес-служба КОДА. До 2018 року Алла Шкуро працювала заступником керівника Патронатної служби МінАПК, а також є керівником Секретаріату партії «БПП «Солідарність» Київщини та депутатом Обухівської районної ради.

У БЕРЕЗАНІ ВІДКРИЛИ ВІДДІЛЕННЯ ГЕМОДІАЛІЗУ

З початком нового 2019 року в Березанській міській лікарні функціонує відділення гемодіалізу. Для міста поява такого відділення є визначною подією, оскільки існує велика потреба у лікуванні пацієнтів з нирковою недостатністю. Це дає змогу близько 40-ка хворим з хронічним захворюванням нирок отримувати безкоштовне і надзвичайно важливе лікування. Медична допомога здійснюватиметься за рахунок державного фінансування. Перші пацієнти вже оцінили всі переваги роботи відділення. За перший день функціонування процедуру гемодіалізу, яка триває близько чотирьох годин для кожного, пройшли шестеро людей. Обслуговуватиме відділення жителів Березани та прилеглих районів.

НАЦБАНК ЗАМІНИТЬ КУПЮРИ 1, 2, 5 ТА 10 ГРИВЕНЬ МОНЕТАМИ

Національний банк України замінить паперові гривні невеликого номіналу монетами. Купюри випускатимуть лише для колекціонерів. У Нацбанку вже презентували нові обігові монети номіналом 1, 2, 5 та 10 гривень. Ці монети з часом замінять відповідні банкноти. Монети вводитимуть поетапно. 1 і 2 гривні вже з'явилися і люди до них звикають. Монети ж номіналом 5 та 10 гривень увійдуть в обіг протягом 2019–2020 років. Прогнозують, що паперові 5 гривень вийдуть з обігу вже 2019 року, 10 – трохи згодом.

Це жодним чином не пов'язано з інфляцією. Більше того, у 2019 році її очікують вдвічі меншою, ніж торік.

Як повідомляють банкіри, минулого року держава замовила 140 мільйонів односторонніх монет і 145 мільйонів – двосторонніх. У 2019 році розпочнеться заміна 5 гривневих і 10 гривневих купюр.

В КИЇВ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЦЕНТР СВІТОВОГО ПРАВОСЛАВ'Я

Знаменна подія надання автокефалії і вручення Томосу нашій Православній церкві навіки увійде в історію України. На мою думку, власне, повернулася справедливість. Адже з 988 року – часу хрещення Київської Русі – митрополія знаходилась у Києві. Тільки в 1686 році незаконно, через обман і шантаж Москва «підпорядкувала» священну Київську митрополію. Тож можна сказати, що в Київ повертається центр світового православ'я. Рано чи пізно це мало стати.

Якщо йти за хронологією подій, то процедура надання Томосу почалася 5 січня зі спільного молебню Вселенського патріарха Варфоломія і предстоятеля ПЦУ митрополита Епіфанія в храмі Святого Георгія на Фанарі у резиденції Константинопольського патріарха. Після служби Все-

ленський патріарх підписав Томос для Православної церкви України.

«Після того, як золоті чорнила підпису Його Всесвятості лягли на текст Томосу, завтра, після його вручення, постане Автокефальна Православна Церква України – церква, яка демонструє любов і забезпечує єдність держави. Молюсь, щоб наша церква продовжувала об'єднувати українців», – заявив Президент України Петро Порошенко у своїй промові, після церемонії підписання.

Вранці 6 січня в Соборі Святого Георгія у Стамбулі (колишній Константинополь) митрополит Епіфаній отримав Томос про автокефалію Православної церкви України. Цей важливий історичний документ йому вручили після урочистого Різдвяного богослужіння. А саму службу проводили разом Вселенський патріарх Варфоломій і глава Православної церкви України.

Митрополит Київський і всієї України Епіфаній та Президент Петро Порошенко з Томосом у Святій Софії Київській

Вселенський патріарх Варфоломій у своїй промові зазначив, що з отриманням Томосу в Україні починається нова сторінка історії. «Квітка єдності з'являється на землі та приходить час для славної Святої Київської Митрополії отримати свою еkleзіастичну незалежність», – сказав він.

Після цього важливий церковний документ привезли до Києва. В день Різдва Христового Томос знаходився у храмі Святої Софії Київської, де відбулась святкова урочиста служба. Церква і Софійська площа були переповнені вірянами, що бажали побачити цей документ.

Початок, закінчення на стор. 2

ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

ОЛЕГ ЗОЗУЛЯ: «ПРИРЕЧЕНІ» НА УСПІХ І ЩАСТЯ!

Наша історія містить багато прикладів відданого і чесного служіння українському народові цілих сімей військовослужбовців. Однією з таких патріотичних і гідних високої поваги військових династій є згурівська сім'я Зозулев, з представником якої, Олегом Михайловичем Зозулею – полковником у відставці, поетом і композитором, і відбулася нещодавно моя розмова.

Пане Олеже, Ваші прапід, дід, батько і рідний дядько – всі були військовими, і кожен свого часу ставав на захист своєї Батьківщини. Що спонукало Вас продовжити сімейну династію?

– Я народився (29.04.1962) і виріс у Згурівці, в родині ветерана війни. Батько – Михайло Павлович Зозуля, кавалер ордена Слави, почесний громадянин Згурівки, спадкоємець давнього козацького роду. Його батько, мій дід Павло, загинув на фронті. Отже, приклад захисника Батьківщини, був переді мною завжди.

Ще з дитинства, я звик до книжок про війну, які читав батько. Пам'ятаю, як на свята, допомагав йому одягати нагородки, бо на фронті він втратив руку. У ті часи, військово-патріотичне виховання було на дуже високому рівні, майже всі хлопці мріяли стати

офіцерами. Тому, коли настав час вибору, я вступив до Львівського вищого військового-політичного училища.

Після закінчення, нелегка офіцерська доля занесла у Афганістан. Спогади, про ті два роки служби там, ще й по сей день викликають сум від втрат на чужій землі. Пам'ятаю, як, приїхавши після тяжкої хвороби у Згурівку, мене не впізнавали на вулиці знайомі, таким був чорним і виснаженим хворобою і пекучим сонцем. Набагато пізніше, коли чекав вже свого сина із АТО, зрозумів, скільки коштувало батькам, і особливо мамі Любові Ми-

Олег Зозуля

колаївни, ті два роки чекання, які, можливо, і були початком хвороби, яка її рано забрала.

Початок, закінчення на стор. 5

ІНТЕРВ'Ю

«Я НЕ ВТІЩАЮ ПРЕЗИДЕНТА БРЕХНЕЮ, ЗАВЖДИ КАЖУ ЙОМУ ПРАВДУ»

Починаючи з весни цього року, заступник голови Київської територіальної організації партії «Блок Петра Порошенка «Солідарність» Віталій Ярема (55 років) систематично відвідує Переяслав-Хмельницький, Яготинський та Згурівський райони. Ці відвідини завжди пов'язуються з реалізацією тих чи інших проектів, спрямованих на поліпшення інфраструктури, медичного обслуговування, розвитку фізкультури і спорту в цих районах. Чим викликаний сплеск активності колишнього народного депута-

та, віце-прем'єра, генерального прокурора? Про це вирішили запитати у Віталія Григоровича.

– Навесні мене запросив до себе Президент і повідомив, що з Переяславщини надходить багато скарг на бездіяльність органів державної влади, він сказав, що є багато недоліків, які можна й треба ліквідувати. Нагадав мені, що Переяславщина – моя батьківщина й запропонував попрацювати. Останні чотири роки, після своєї відставки з посади Генерального прокурора, я не був втручений у політичний процес. Працював у благодійному фонді «Закон і честь», який

допомагав працівникам правоохоронних органів, займався бізнесом. У принципі мене й мою родину все влаштувало. Однак я не хотів відсторонюватись від Президента, тим більше, що бачив, як останнім часом його звинувачують у усіх негараздах. Що б де не трапилось – винен президент. Це неправильно. Я вирішив вступити до Президентської партії, хоча ніколи ні в яких партіях, крім Комуністичної партії Радянського Союзу (з 1982 до 1991 року), не був. На зборах Київської територіальної організації «БПП «Солідарність» мене об-

Віталій Ярема

рали заступником голови з політико-правових питань. І я почав заглиблюватись у проблеми Переяславщини в першу чергу.

Початок, закінчення на стор. 4

ЧИТАЙТЕ В НАСТУПНИХ НОМЕРАХ «НОВОЇ ДОБИ»:

Пам'ятник воїнам АТО в Переяславі. Ідея, проект, реалізація.

Об'єднані територіальні громади Київської області. Як допомагає децентралізація? Проблеми та успіхи. Відверті інтерв'ю з головами сілград.

Будівельний ринок України в сучасних умовах: технології, інновації, досвід. Проблеми забудовників. Чи трансформуються кількістю у якість? Розмова з провідним будівельником Київщини Володимиром Шалімовим.

Непроголошена війна: 30 років тому війська СРСР виїхали з Афганістану. Погляд у минуле. Якими бачаться події на відстані років?

В КИЇВ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЦЕНТР СВІТОВОГО ПРАВОСЛАВ'Я

Закінчення, початок на стор. 1

«Цього року у голосах українців набагато більше переможності і впевненості, бо напередодні Господь явив нам справжнє Різдвяне диво. Цього року Різдво для нас особливо велике й урочисте. Свято подвійне — Православна церква України отримала Томос про автокефалію», — сказав Петро Порошенко.

«Нашу давню церкву, історія якої сягає часів рівноапостольного князя Володимира, ми, нарешті, визволили з московської неволі. І вона, рівна між рівними, наша церква, увійшла у родину, яка тепер складається із п'ятнадцяти незалежних православних церков», — додав глава держави.

Митрополит Київський і всієї України Єпіфаній виголосив вчорашню промову усім, хто доклав зусиль до створення Єдиної помісної церкви України. За його словами, вручення Томосу — відновлення справедливості. Він закликав інші помісні церкви моли-

Вселенський патріарх Варфоломій підписує Томос про автокефалію Православної церкви України

тись за справедливий мир в Україні та нагадав про тих, хто за свою любов до країни терпить полон, несправедливе ув'язнення чи переслідування.

Зробимо важливий екскурс в історію, особливо для тих, хто забуває відомі речі. Історичні факти — річ

переконлива, і як їх не приховувати або переписувати, правду діти нікуди. Доктор філософських наук, релігієзнавець Ірина Богачевська нагадує, що Московський патріархат виник лише у 1589 році, тобто Київська церковна ієрархія на п'ять століть старше москов-

ської. До того ж, варто пам'ятати, що православ'я в Московії розбудували священники саме з Київської Русі. У 1654 році після об'єднання Московії та Гетьманщини, все одно, главу церкви на Київський престол висвячував виключно Константинопольський патріарх. Московський

патріархат, як і вся Росія, мають усвідомити, що спочатку був Київ і Київська Русь. Томос вже підписали члени Синоду Вселенського Патріархату, і таким чином, Православна церква України юридично остаточно набула автокефалії. Згідно зі статутами, автокефальна помісна українська церква має статус митрополії, а не патріархату. Натомість, ПЦУ самостійно без узгодження з Константинополем обирає собі предстоятеля. Митрополит Єпіфаній вже визнав, що такий статус сприятиме визнанню ПЦУ іншими помісними церквами світу, а питання патріархії — справа майбутнього.

Зараз перед Україною дуже відповідальний момент: повернути справжню православну церкву з вірою — без політики, звинувачень і ділення. Православна церква Русі-України, якщо всіх об'єднає, буде по праву однією з найбільших церков світу. А Київ знову стане центром світового православ'я, як і було колись.

Томос, насправді, — тільки початок становлення нашої церкви. Це дуже складна інтелектуальна праця. Хочеться вірити, що наша церква не стане провальною, як московська. До речі, маємо чудовий приклад — греко-католиків. Щоб зробити церкву сильною, варто знати і пам'ятати нашу історію, виправити помилки попередніх років, привнести нові гуманістичні ідеї, але при цьому зберегти ідентичність.

Наша церква та її духовні лідери повинні виконати ту роль, яку вони за багато років не виконали. Церква має об'єднатися сама, а найголовніше — об'єднати суспільство. Вона повинна формувати смисли, надавати імпульси для переосмислення того, що відбувається в країні та суспільстві. Люди скупили за справжньою церквою. Вірю, що святі отці будуть гідні свого високого духовного чину.

За матеріалами ЗМІ
Олесь Сербін

ЗА РІВНОПРАВНІСТЬ У ЄДИНІЙ ЦЕРКВІ, У ОДНІЙ ДЕРЖАВІ

18 грудня 1998 року, у часи великих релігійних протистоянь, Згурівську парафію Української православної церкви Київського патріархату (УПЦ КП) очолив молодий священник Олег Володимирович Селедуб.

20 неспокойних років служби настоятелем, створення приходу, збудований храм, волонтерство у зоні АТО стали приводом для зустрічі з отцем Олегом, тепер уже — Благочинним Згурівського району, аби озирнутися назад, підвести підсумки цих двох десятиліть.

Благочинний Згурівського району ПЦУ отче Олег Селедуб

Отче Олеже, ось уже 20 років Ви очолюєте Згурівську парафію УПЦ (КП). За цей час багато відбулося змін як у політичному житті країни, так і у свідомості православних вірян. Давайте пригадаємо: з чого починалося Ваше служіння у Згурівці? Чого вдалося досягти за ці два десятиліття?

— Після закінчення Львівської духовної семінарії, у 1998 році, я був направлений служити до Київського Володимирського кафедрального собору. В листопаді цього ж року був висвячений у сан священника, а вже в грудні мене направили до Згурівки. На той час у райцентрі не було жодної церкви, служби не проводилися. Та й щодо віри людей, також було слабенько, мало було вінчань, хрещень тощо. Спочатку було дуже важко. Найперше — не було де проводити богослужіння, та й з побутом не краще, не було навіть на чому приготувати їжу. Чесно кажучи, вже майнула така думка, щоб поїхати звідси. Але, дякувати Богу, все владна-

лося. Для служіння взяв у оренду приміщення на Базарній площі, винайняв квартиру під житло. Велику моральну і матеріальну підтримку надавали прихожани. Оскільки наближалися Різдвяні свята, разом з учасниками невеличкого церковного хору вирішили відновити обряди колядування, саме за участю священника, аби привернути увагу людей до церкви. Хотілося просто привітати прихожан зі святами. Дуже радо нас зустрічали люди похилого віку, у пам'яті яких ще збереглися оті давні традиції. Хтось давав пожертву на храм, а комусь — навпаки, ми гостинці вручали. По всякому траплялося.

Відчувалося спочатку і неприйняття церкви Київського патріархату, зокрема, з боку влади. Як тоді висловився один з керівників: «Забороняти ніхто не буде, але й допомоги ніхто не надаватиме». З часом, люди якось самі визначилися, до якої церкви ходити.

І ось відтоді минуло вже 20 років. Я думаю, що за цей час зроблено немало. А найперше — це те, що ми маємо храм. Церква — це була моя мрія, про здійснення якої я спочатку і не сподівався. Ще у 2008 році на Базарній площі було закладено перший камінь у забудову церкви, та далі справа не рухалася. Хотів залучити спонсорів, але їх не було. Тому вирішив надіятися лише на себе і докласти всіх зусиль, аби розпочати будівництво. Продав свого автомобіля і купив дешевшого, а на різницю придбав ракушняк, почав закладання фундаменту. Люди побачили, що справа зрушилася з місця, почали робити пожертви, часом, досить солідні, по 3-5 тисяч гривень. Будівельними матеріалами, технікою допомагали теж небайдужі люди, керівники господарств і підприємств: Олександр Мостіпан, Василь Харченко, Ігор Косилів, Олександр Шуляренко, Ігор Фенюк, Юрій Паливода, Ігор Красношук, Олександр Чубук, Володимир Крук, Павло Матвієнко, Володимир Накозін, родина Малафіїв. Надавали допомогу пивзавод «Оболонь», отче Володимир — настоятель Бориспільського храму, великі знижки на свою продукцію робило ТОВ «Прушинські» (В.Колісник). Втім, пожертв і благодійної допомоги нам би не вистачило для того, щоб збудувати храм. Дуже великі кошти надала наша Патріархія. За підтримки Святейшого Патріарха Київського і всієї Русі-України Філарета на Згурівську церкву було виділено майже півмільйона гривень.

І ось 25 червня 2017 року, в третю неділю після П'ятидесятниці, Патріарший намісник, митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Єпіфаній звершив чин освячення храму на честь Преображення Господнього у Згурівці. Це стало справді визначною подією не лише для всіх прихожан, а й для мешканців райцентру. Але територія біля храму залишалася неогороженою. Знову потрібні були гроші, щоб придбати і встановити паркан, ворота. Тож, я звернувся з проханням допомоги у вирішенні цього питання до заступника голови Київської територіальної організації «БПП «Солідарність» В. Г. Яреми. Віталій Григорович, не зволікаючи, звернувся до благодійного фонду, звідки ми отримали кошти, якими на 50 відсотків здійснено передоплату на придбання і встановлення паркану. На разі огорожено територію храму з боку вулиць Кошового та Маяковського. Ще потрібно встановити решту огорожі та двоє воріт. Для цього треба близько ста тисяч гривень.

До складу Згурівського благочиння УПЦ КП, який я очолюю з 2016 року, входять п'ять церков, а саме: в Малій Суполівці, Згурівці, Безулічці, Лизогубовій Слободі та Малій Березанці. Хочу зазначити, що цього року в Малоберезанській церкві Пресвятої Богородиці, яка була збудована ще в 1888 році та є пам'яткою архітектури, дякуючи керівнику місцевого господарства З. М. Шепетуку, було зроблено ремонт даху, встановлено ринви, а в центральній частині храму (це становить 110 кв.м) стіни «обшили» пластиком.

15 грудня в Україні утворили Українську помісну церкву. 6 січня Митрополит Київський і всієї України, предстоятель Православної церкви України Єпіфаній отримав у Константинополі Томос від Вселенського патріарха Варфоломія. Це чи не найгучніша новина останніх років, яку обговорюють в усіх ЗМІ. Хотілося б почути і Вашу думку з цього приводу.

— Створення Єдиної помісної церкви в Україні — визначальне питання розбудови успішної, самодостатньої держави. Я вважаю, що не треба згадувати, які протистояння були з церквою Московського патріархату, а навпаки, робити все для того, щоб це об'єднання відбулося заради людей. Ми маємо відкласти минулі відчуження і ворожнечу, бо лише через прощення одне одного ми можемо справді утвердити Єдину Помісну Автокефальну Українську Православну церкву.

Саме зараз відбувається великий історичний процес об'єднання. Можливо він і не буде швидким, знадобиться не один рік. Але треба прийти до однієї церкви, щоб були всі рівноправні у єдиній церкві, у одній державі.

Щодо залякування людей тим, що будуть силові захоплення храмів УПЦ МП, то тут хочу зазначити, що всі священники попереджені, щоб ніяких натисків щодо цього не було. Все чудово розуміють, кому на руку це буде. Тому ніхто ні в кого нічого забирати не буде. Храми не є власністю тієї чи іншої церкви, вони належать громадам. І саме громада, тобто група найактивніших вірян, які постійно беруть участь у церковному житті, регулярно відвідують богослужіння, на парафіяльних зборах визначають, до якої релігійної конфесії їм належати. Хтось це зробить через рік, хтось через 3 чи 5 років, хтось — відразу.

Церква як інституція, головою якої є Христос і до якої належать усі люди, які є Божими дітьми, не може проповідувати ненависть, заохочувати до війни, схвалювати дії диктаторів, освячувати зброю масового знищення, тощо. Головною місією церкви є проповідь і реалізація Божих заповідей, любові до ближнього. І люди це повинні зрозуміти.

Всі, хто забажають, перейдуть до Православної церкви України, а хто залишиться в РПЦ (Російській православної церкві), мають повне конституційне право на такий вибір. Головним аргументом, яким керувалися представники УПЦ МП, було те, що їхня церква канонічна, а КП і УАПЦ неканонічні, тобто розкольники. Зараз все повернулося з точністю до навпаки. Бо це ми отримали Томос, а у РПЦ його немає. Тобто це якраз ми канонічні, а не вони.

До речі, зараз дуже багато говорять про отримання Томосу, але мало хто знає, що це таке?

— Мене також часто запитують прихожани, чи просто пересічні громадяни, що таке Томос. Тож хочу пояснити дещо простими словами. Томос у релігії — це документ у якому містяться рішення Священного синоду Вселенського патріархату про надання автокефалії. Томос складається з таких частин: Історична частина. В цьому розділі описаний сучасний стан церкви країни, яка хоче отримати автокефалію, згадується її зв'язок із Константинополем. Канонічне обґрунтування. У цій частині описано, на основі яких канонів церкви надають цей Томос. Побажання для церкви, щоб вона підтримувала віровчення, керувалася канонами, тут також описані її права та застереження. Рішення про надання Томосу ухвалює Священний синод Вселенського патріархату. Для прийняття такого рішення достатньо більшості голосів членів Синоду, а позиція Вселенського патріарха Варфоломія є ключовою.

І на завершення розмови — Ваші побажання читачам у ці святкові дні.

— З великою радістю і духовним піднесенням відзначає свята Церква Різдво Господа нашого Ісуса Христа. Це одне із найбільших свят церковного року, що завжди приносить радість у наші душі, розраду, великі надії та сподівання, утвердження у вірі. Це свято нас об'єднує: збирає родини за святковим столом, парафіян на спільній молитві у храмі, колядників у домівках всіх тих, хто хоче чути благодатну новину народження нашого Спасителя.

А надто особливим цього року воно є для українців. Саме в переддень Різдва Українська православна церква отримала надзвичайний документ — Томос про автокефалію.

У цей святкий день принесімо і ми нашому новонародженому Христу свої дари — віру, надію і любов. Будьмо добрими, милосерднішими, терпеливішими один до одного. Складаймо наші ширі молитви Господу, щоб Він подав мир та злагоду нашій Україні, дарував ширшу любов до ближнього. У ці святкові дні сердечно вітаю Вас, дорогі брати і сестри. Нехай Різдво Христове зігріє Ваші домівки теплом, миром, якого ми так чекаємо і який втратили у війні на сході нашої країни. Вітаю наших воїнів-героїв, які боронять честь і гідність України. Впевнений, що завдяки їхньому служінню багато зміниться у новому році, поліпшиться, вирішиться та прийде мир в Україну.

Дорогі парафіяни! Складаю ширшу подяку за Вашу любов та жертвність до нашої церкви, за те, що з Божою допомогою та спільними зусиллями збудували наш Спасо-Преображенський храм. Нехай новонароджений Христос зміцнить Вас у доброму душевному і тілесному здоров'ї, подасть мудрість, силу та натхнення для творення добрих справ на благо України і на славу Богу!

Олена Задерешка

ЕКОНОМІЧНІ НОВИНИ

КОМПАНІЯ «НИВА ПЕРЕЯСЛАВЩИНИ» ОТРИМАЛА КРЕДИТ ВІД ЄБРР

Європейський банк реконструкції і розвитку виділив групі компаній «Нива Переяславщини» кредит на 12,5 млн. доларів США, що дозволить розширити потужності виробництва і збудувати м'ясопереробний завод.

ЄБРР допоможе в покращенні підходів до свинарства в Україні шляхом створення сучасних виробничих потужностей. Проект передбачає будівництво заводу з переробки відходів м'ясного виробництва і скорочення викидів парникових газів. Зокрема, стимулюючий грант в розмірі 455 тисяч доларів покриє частину вартості нових котлів на соломі та установок з переробки відходів м'ясного виробництва. Ці кошти нададуть в рамках програми ЄБРР - FINTECC (Центр трансферу технологій та фінансів в області зміни клімату), метою якої є передача технологій для пом'якшення впливів кліматичних змін.

Реалізація цієї програми почалася в Україні в 2016 році. Програма FINTECC розрахована на 3 роки і підтримується фінансуванням Глобального екологічного фонду в розмірі 7 млн. доларів, а також Інвестиційного фонду сусідства (ІФС) ЄС в розмірі 4 млн. євро. Проект також передбачає грантове фінансування зі Спільного фонду технічного співробітництва Японії та ЄБРР.

У грудні 2018 року в селі Яблунівка Баршівського району відкрили десятий тваринницький комплекс групи компаній «Нива Переяславщини».

Компанія виробляє продукцію із свинини. Земельний банк підприємства складає 23 тис. га.

В УКРАЇНІ ПОЧНУТЬ СТРАХУВАТИ БДЖІЛ

З березня 2019 року пасічники зможуть укладати угоди страхування бджіл.

Майже три роки пішло на підготовку документів, зараз юристи допрацьовують договір і уточнюють деталі. Про це інформує Союз пасічників України. Послуги страхування ризиків надаватиме, зокрема, страхова компанія «Брокбізнес».

«Пасічник сам зможе призначити страхову виплату: тисячу гривень, дві, три або п'ять – скільки він вважатиме за потрібне. Від цього залежить вартість платежу за бджолину сім'ю, але в середньому 6,1-6,2% від страхової суми, плюс ще 2% франшизи. При цьому страхова компанія залишає за собою право з того, хто завдав шкоди, стягнути на свою користь збитки від отруєння бджіл. Тобто страховики будуть працювати на стороні бджолярів», – розповів віце-президент Союзу пасічників України Денис Солдатов.

За його словами, бджолярі можуть скористатися послугами страхування та виплатами в разі настання страхового випадку, тільки за умов офіційної реєстрації пасіки, а також постійної комунікації з місцевими аграріями. Як приклад, він навів досвід пасічників Харківської області, де вже налагоджено їхню взаємодію з держадміністрацією, Держпродспоживслужбою, Асоціацією фермерів і приватних землевласників.

УКРАЇНА У ТРІЙЦІ СВІТОВИХ ЛІДЕРІВ З ВРОЖАЮ ГОРІХІВ

В Україні у 2018 році зібрали понад 120 тисяч тонн волоського горіха. За обсягами валового збору – це третє місце у світі після Китаю та США.

Отримати врожай майже на чверть більший минулорічного вдалося завдяки сприятливим погодним умовам та збільшенню горіхових садів. За оцінками експертів, при правильному підході до цього бізнесу рентабельність може сягати 180%. Багато підприємців вважають досить вигідним вирощувати цю культуру.

У 2017 році площа горіхових садів, саме під волоським горіхом, була 18,3 тис. гектарів. В 2018-му зросла десь на 3% – до 18,9 тис. гектарів. Втім, вирощування в промислових масштабах дає тільки 14% врожаю. Більшу частину горіхів дають приватні господарства.

Найбільше українські горіхи закуповують в країнах ЄС і на Близькому Сході. Однак отримати великі прибутки продавцям навряд чи вдасться. Закупівельні ціни впали, порівняно з минулим роком, на третину.

«Через торгові війни США і Китаю та обмеження експорту, волоський горіх з Китаю заповнив європейський ринок. Конкуренцію дешевим імпортом становить також Казахстан і Молдова. Тому світові закупівельні ціни знизилися. Однак, за словами експертів, з нового року вартість цього продукту традиційно почне зростати», – повідомили в Українській аграрній конфедерації.

Кілограм волоських горіхів на столичному ринку можна купити за 130 гривень.

УКРАЇНЦІ СИЛЬНІ, ЯКЩО ОБ'ЄДНАНІ

Інтерактивні дошки, комп'ютерні класи, реактиви для шкільних дослідів та підйомник для дітей з особливими потребами. Так виглядає сьогоденні сучасна українська школа. Все це реально втілили у Бориспільському академічному ліцеї, де нещодавно пролунав перший дзвоник і за парти сіли більше п'ятисот учнів. Ліцей, без перебільшення, унікальний. Тут поєднано мотивуючий простір і креативність, технологічність, енергоефективність та інклюзивність.

З нагоди відкриття ліцею завітав до Борисполя й Президент країни Петро Порошенко. Він оглянув навчальні класи, актову залу, ідально, спортзал. Під час оглядин Президент несподівано змінив маршрут і завітав до одного з класів, чим викликав справжнє захоплення й безліч позитивних емоцій у дітей. Поспілкувавшись із учителями та першокласниками, глава держави задав і свої шкільні роки.

«Ми маємо зробити все, щоби престиж його величності вчителя був найвищим, а і досі пам'ятаю всіх своїх вчителів. Я не скажу, що вони мене гнали, незважаючи на те, що я був відмінником, але

це були особистості. Так само, як і особистості сидять в цьому залі і я хочу подякувати всім, хто долучився до реалізації імплементації Закону «Про освіту», – сказав Петро Порошенко.

Слід окремо відзначити, що ліцей збудували виключно коштом міського бюджету. А гроші отримали за рахунок децентралізації. Ця реформа дійсно допомагає значно збільшити бюджети громад. І саме завдяки цьому вперше за останні 30 років у Борисполі відкрили нову школу. Збудували її за проектом місцевих будівельників, а завдяки системі електронних закупівель, будівництво стало у двічі дешевшим.

У Борисполі Президента зустрічали голова Київської облдержадміністрації Олександр Терещук, мер міста Анатолій Федорчук, представник територіального партійного осередку «Блок Петра Порошенка» Віталій Ярема, керівники району й міста. Під стінами навчального закладу зібралося біля п'ятисот бориспільчан – усі хотіли побачити Президента. Власне, на зустріч з главою країни міг прийти кожен бажаю-

Петро Порошенко виступає перед громадою Борисполя

чий. Охорона була, але нічого надзвичайного. На площі в очікуванні високого гостя всі охочі могли безкоштовно пригоститись гарячим чаєм та печивом.

Петро Порошенко вийшов до громади у доброму настрої, привітався з деякими особисто, зробив чимало селфі з молоддю. У своїй промові ключову роль Президент приділив досягненням держави. Підкреслив, зокрема, що Україна йде в Євросоюз, наголосив на важливості безвізового режиму, отриманні церковного Томосу, змінненні армії та збільшенні експорту вітчизняних товарів за кордон.

Глава держави в якості подарунку передав Бориспільському ліцею художню літературу для бібліотеки.

«Візит до новозбудованої школи завжди викликає лише позитивні емоції. Ми говоримо про те, наскільки важливо для нас мати високу якість освіти, наскільки важливо турбуватися про школу. Переконали – витрати на освіту – це не видатки бюджету, це – інвестиції в майбутнє держави», – підсумував Петро Порошенко.

Після ліцею Президента чекала зустріч з прихожанами Свято-Миколаївського храму Борисполя. Порошенко взяв участь в подячному молебні з нагоди отримання Томосу про автокефалію. А віряни мали щасливу можливість побачити на власні очі цей важливий церковний документ, адже його спеціально привезли до церкви.

У Свято-Миколаївському храмі

«Цього року Господь нам дарував ще одну подію, і вона полягає в тому, що Україна та український народ отримали мрію, про яку вони молилися багато поколінь – це Помісна православна незалежна автокефальна церква України. Це є не менш важливим аніж Акт проголошення незалежності України», – сказав Порошенко.

Подячний молебен відправив безпосередньо предстоятель Православної Церкви України Блаженіший Митрополит Епіфаній.

«Томос та єдина церква є духовним фундаментом для усіх православних і не тільки православних. Єдина церква і Томос є елементом державотворення і ми творимо, ми зміцнюємо нашу Українську державу. Томос є Божим подарунком. Так само буде з ЄС і НАТО, коли українці будуть об'єднані. А вони будуть об'єднані, коли матимуть духовний фундамент» – зазначив Президент.

Після завершення молебня Президент також вшанував пам'ять загиблих на території Книшового меморіального комплексу, зокрема, поставив лампадку до пам'ятника жертвам «Великого терору» та учасникам Антибільшовицького повстання 1920 року.

Ольга Піддубна

Книжки подаровані для ліцею

Президент з учнями Бориспільського академічного ліцею

НЕЗАБУТНЯ ПОДОРОЖ ДО ЦИРКУ

У незабутню атмосферу свята і водоспад емоцій занурилися з головою діти Згурівського району, яким пощастило побувати на новорічній виставі «Краплі Живої води» в Національному цирку України.

Яскраві номери, талановиті артисти, красиві дизайнерські костюми та відчуття новорічного свята – все це буквально «дихало» протягом всієї програми.

Для багатьох діток, які того дня побували на новорічній виставі – це чи не перша поїздка до цирку. В складі групи були діти з багатодітних родин, діти-сироти, діти, які знаходяться під опікою, діти учасників АТО. Тому на дитячих обличчях можна було побачити безліч ширих емоцій, коли вони переступили поріг цирку.

Свято допомогли здійснити служба у справах сім'ї, дітей та молоді Згурівської райдержадміністрації, Київська територіальна організація партії «БПП «Солідарність» і, зокрема, Віталій Ярема та відділ освіти Згурівської РДА, який організував автобуси.

На сходах Національного цирку України. Найголовніше це потеребу

Розпочалося знайомство з оркестру, який здійснював живий музичний супровід шоу-програми. Майстри під куполом підготували справжнє новорічне шоу, в якому поєдналися світлові

ефекти, чарівні мелодії, «веселі фонтани». Сучасні цифрові технології комбінувалися з дитячою казкою, а програма була насичена тематичними святковими номерами.

Як і має бути в кожній новорічній виставі, були Дід Мороз і Снігуронька, акробати, жонглери, клоуни, ілюзійністи, унікальні трюки від дресированих тваринами.

Особливе захоплення у дітей викликали моменти, коли на манежі цирковий килим змінювала водна поверхня, піднімаючи під купол цирку тисячі фонтанів, що світяться, перекидаючи тонни казкового дощу, занурюючи всіх присутніх в дивовижну атмосферу, зачаровуючи дітей та дорослих.

По поверненні додому дітлахів ще довго не покидала атмосфера свята, вони ділилися враженнями з рідними та друзями, мріючи і наступного року потрапити в казку.

Олена Задерецька

«Я НЕ ВТІЩАЮ ПРЕЗИДЕНТА БРЕХНЕЮ, ЗАВЖДИ КАЖУ ЙОМУ ПРАВДУ»

Закінчення, початок на стор. 1

Що вас вразило найбільше?

— Несправедливість у розподілі коштів обласного бюджету. Робилось так: якщо хтось із високоставлених чиновників, народних депутатів чи навіть депутатів облради любив інтереси того чи іншого регіону, туди спрямовувалися кошти, фінансувались певні розділи певних програм. Оскільки на виборах до обласної ради не було обрано жодного депутата з Переяслави, то й кошти сюди виділялись за залишковим принципом. Простіше кажучи, вони не виділялись зовсім, наприклад, на ремонт доріг. Коли я це побачив, то висловив своє невдоволення тодішньому голові Київської облдержадміністрації Олександр Горгану. Вдалось добитися утворення спеціальної групи, куди ввійшли працівники облдержадміністрації, облвотдору, інших структур. Вийшли на місце і проінспектували дороги в Переяслав-Хмельницькому, Яготинському та Згурівському районах. Всі, хто їздив тими дорогами, знають, в якому стані вони були. Вдалось відремонтувати дорогу від Підварок до станції «Переяславська», міст у Чирському, дорогу від траси Київ — Харків до центру Яготина. Змогли привести до ладу багато сільських вулиць. Ремонти виконувались за кошти обласного бюджету, а також за гроші з місцевих бюджетів.

Мені вдалось залучити кошти благодійників для того, щоб облаштувати міні-футбольне поле зі штучним покриттям у своїй рідній Великокарпатській школі. Звичайно, що тоді, коли я там навчався, про таке покриття не можна було навіть мріяти. Але зараз, якщо воно є на стадіонах столичних шкіл, то чому його не може бути в селі?

Кілька тижнів тому на посаду голови Київської облдержадміністрації був призначений Олександр Терещук — теж генерал, як і ви, теж — колишній працівник органів внутрішніх справ. Це призначення любивали ви?

— Лобізм у нас заборонено законом. Але коли запитали мою думку, то я сказав, що добре знаю Олександра Дмитровича, бо він у 2015 році працював заступником начальника Головного управління внутрішніх справ Києва, яке я тоді очолював. Оскільки, я переконаний, що в області потрібно робити революційні зміни, то треба, щоб людина на посаді голови ОДА відповідала саме цим запитам. Олександр Терещук — реаліст, він ніколи не обіцяє того, що не зможе зробити, але завжди виконує обіцяне. Він не боїться прямого контакту з людьми, незручних запитань. Ті, хто був на зустрічах із ним у Яготині та в Переяславі, могли переконатись, що Олександр Дмитрович

налаштований робити зміни на краще. Він ставить конкретні завдання перед чиновниками, які разом із ним приїжджають на зустрічі, і вимагає їх виконувати. І що важливо — не сприймає популістських заяв. Сподіваюсь, що невдовзі всі побачать позитивні зміни. До речі, половина тих проблем, які піднімали жителі Яготинського та Згурівського районів, уже вирішена.

Що це означає?

— Тільки те, що проблеми ці давно вже можна було вирішити зусиллями місцевої влади. Але ніхто ж не займався! Подивіться на нинішній склад депутатів Київської обласної ради. Там же більшість — в опозиції до президента. Навіщо вирішувати проблеми? Ім чим гірше, тим краще. Бо інакше як можна пояснити, що бюджет-2018 був прийнятий тільки в червні? Гроші були, але їх не можна було використати. І на сьогодні видатки обласного бюджету профінансовані трохи більше, ніж на 50 відсотків, це на початок грудня.

Які проблеми не можуть бути вирішені швидко?

— У Переяславі — це ТЕС. Люди, які протестують проти її введення в дію, протестували й проти початку спорудження станції. Але вона вже збудована. Олександр Терещук на зустрічі пообіцяв провести нараду і запросити на неї представників обох сторін цього конфлікту. Але справи щодо ТЕС розглядаються в судах. І ніхто з влади не може відмінити їхні рішення. Отож, тут усе дуже непросте, і на швидке вирішення проблеми розраховувати не варто.

Ви свого часу подали у відставку з посади Генерального прокурора, це було при нинішньому президенті. І ви знову працюєте з ним, як це пояснити?

— Я почав працювати на цій посаді 19 червня 2014 року, на вулицях Києва ще стояли барикади, ходили люди в балаклавах. Ми почали розслідувати діяльність президента Януковича з 2010 року, коли він узурпував владу, шляхом внесення змін до Конституції. Україна з парламентсько-президентської республіки стала президентсько-парламентською. І далі — зловживання владою, рейдерські захоплення підприємств, діяльність Януковича і його сім'ї та найближчого оточення. Ми все це об'єднали у велике кримінальне провадження, створили групу слідчих із 70 осіб, керівником я призначив Сергія Горбатюка. В той час були оголошені міжнародний і міждержавний розшук 22 особи, були накладені арешти на банківські рахунки Януковича і людей з його оточення. Ми працювали дуже ефективно в багатьох напрямках. Але через певний час я побачив, що люди,

які прийшли до влади «на крові» героїв Небесної сотні, зовсім не проти сісти на схеми, які відпрацьовані Януковичем і його командою. І не хочуть ніяких змін. Я став ворогом і для колишніх корупціонерів, і для нових, які хотіли величезних грошей. І тоді почалася «війна» проти мене й моєї сім'ї. Кожного дня під Генпрокуратурою влаштовували мітинги, там були одні й ті ж «активісти», постійно «чергували» біля мого житла, та навіть приїжджали з телекамерами в Строкову, маму мою знімали. Називали мене корупціонером, злодієм.

Це ж хтось замовив?

— Так, звичайно. Впевнений, що всі ці шоу оплачували ті люди, з якими я боровся. А журналісти, громадські активісти були тільки виконавцями. Я звітував про свою роботу 10 лютого 2015 року в парламенті. Звіт затвердили, але я все одно подав у відставку. Мені телефонували депутати й казали, що не будуть голосувати за мою відставку. Але я для себе вже прийняв рішення. І президент мене підтримав. Ми з ним ніколи не були ні друзями, ні бізнес-партнерами. Але завжди розуміли один одного. Після відставки отримав sms-повідомлення від нардепа Єгора Соболева: «Нічого особистого, ми хочемо побудувати нову державу». Зараз ті люди, яких ми оголошували в розшук, уже не в розшуці, особи, які були заарештовані, — на свободі. А нова держава не побудована.

Чому так сталося?

— Тому є багато причин. В першу чергу, через те, що відповідно до Закону «Про люстрацію» з правоохоронних органів звільнили багато професіоналів. Вийшло так, що люди, які мали високий фаховий рівень, під час Майдану були на керівних посадах у правоохоронних органах і були звільнені саме за цією ознакою. Виявилось, що просто були не в той час, не на тому місці.

Намет Віталія Яреми під час Революції Гідності

Віталій Ярема у Переяславі з афганцями та білорусами АТО

Хоча під час Революції Гідності багато з них таємно допомагали майданівцям, ділились інформацією, повідомляли про заходи, які тодішня влада планувала проти нас. Я на посаді Генерального прокурора виконав вимоги закону. Були звільнені 150 працівників, які потрапили під люстрацію. І це були в переважній більшості молоді люди, які вже мали високу кваліфікацію і могли б плідно працювати й «будувати нову державу». Не склалось. На звільнені посади призначили людей за партійними квотами, за результатами конкурсів, які невідомо як повигравали. Прийшли люди, які не вміють працювати й не хочуть вчитися.

При зустрічах із Президентом, що ви розповідаєте?

— Правду кажу. Про те, як суспільство оцінює його роботу, не обходжу неприємних тем. Я не належу до тих людей, які його заспокоюють і кажуть те, що йому хотілось би чути. Розповідано про негатив, про те, що всі так звані опозиціонери об'єдналися проти нього і виливають весь бруд на Порошенка. Уже створена й успішно

працює технологія брехні. Залучені телеканали, інтернет-ресурси, газети. Треба змінювати інформаційну політику, працювати на випередження.

Ви збираєтесь балотуватись у Верховну Раду на наступних виборах?

— Я ще не вирішив. І не це мене зараз турбує, мені хочеться допомогти землякам, вирішити хоча б невеличку частину їхніх проблем, покращити якість життя. Сподіваюсь, що в команді голови облдержадміністрації Олександра Терещука, яку він зараз формує, будуть тільки люди, які працюватимуть не для свого збагачення, а для розвитку Київщини. Тоді ми знайдемо спільну мову, й усе в нас вийде.

Галина Карпенко спеціально для «Нової Доби»

Біографічна довідка

Віталій Григорович Ярема народився 14 жовтня 1963 року в селі Строкова в селянській родині. Після служби в Радянській армії почав працювати в правоохоронних органах. Із 1983 до 2010 року пройшов шлях від рядового міліціонера до начальника Головного управління МВС у м. Києві. Має вищу освіту — в 1993 р. закінчив Академію внутрішніх справ України. 12 березня 2010 року, відразу після перемоги Віктора Януковича на президентських виборах, подав у відставку з посади керівника столичної міліції. На парламентських виборах в 2012 році обраний народним депутатом України. 3 лютого 2014-го — Перший віце-прем'єр міністр України. 19 червня 2014-го — Верховна Рада України призначила Віталія Ярему Генеральним прокурором України. 10 лютого 2015 р. подав у відставку з посади Генерального прокурора України, незважаючи на те, що його звіт був затверджений парламентом. Очолює благодійний фонд «Закон і честь». 3 квітня 2018 р. — заступник голови Київської територіальної організації «БПП «Солідарність». Одружений, має сина й двох доньок. Прихильник здорового способу життя.

У ЗГУРІВЦІ ВІДКРИЛИ ІНКЛЮЗИВНО-РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР

Під «завісу» старого року, 27 грудня у Згурівці відбулося урочисте відкриття районного інклюзивно-ресурсного центру (ІРЦ).

На свято завітали: голова Згурівської райдержадміністрації Валерій Мозговий, голова районної ради Олександр Івченко, начальник відділу освіти Згурівської РДА Віктор Бойко. Очільники сердечно подякували усім, хто долучився до створення такого необхідного закладу, який забезпечить усім дітям, незалежно від їх особливостей, нормальну освіту та дасть ще більше шансів знайти свій шлях у майбутньому, а також директору та педагогам ІРЦ за те,

що взялися до виконання такої складної, але дуже необхідної роботи. Слова подяки звучали і на адресу працівників ТОВ «Будсервіс» та керівника товариства Євгена Запорожця, котрі в стислі строки, фактично з «нуля» створили на першому поверсі приміщення Згурівського відділу освіти затишний куточок для навчання дітей з особливими потребами.

Директор закладу Світлана Скринник зазначила, що 17 дітей із різних населених пунктів району отримуватимуть у центрі психолого-педагогічні та корекційно-розвиткові послуги, які надаватимуть практичний психолог, вчитель-логопед, вчитель-реабілітолог. Біля святкової ялинки у дружньому колі всі присутні ділилися своїми враженнями від сучасного ремонту, матеріально-технічного забезпечення, нового обладнання, які були надані за сприяння Марини Порошенко в рамках реалізації національного проекту

благодійного Фонду Порошенка «Інклюзивна освіта — рівень свідомості нації».

Не обійшлося, звичайно, і без новорічних солодких подарунків, які отримали діти від Згурівської райдержадміністрації та районної ради. Голова профспілки працівників освіти Згурівщини Надія Івахненко вручила грошовий сертифікат на придбання дидактичного матеріалу.

А казковий настрій дітворі та дорослим створювали Дід Мороз зі Снігуронькою, Сніговик та веселий Гном.

Олена Задереська

Головні діючі особи, які долучились до відкриття інклюзивного центру в Згурівці

Відкриття районного інклюзивно-ресурсного центру

ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ ВІД БО «ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ КЛУБ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ» ПЕРЕРАХУНКИ ПЕНСІЙ З 01 СІЧНЯ 2019 Р.

Ми продовжуємо надавати консультації з актуальних питань. Цього разу мова йтиме про таке важливе питання, як пенсійне забезпечення.

У 2019 році перерахунок пенсії відбуватиметься автоматично, не знадобиться приймати окремі рішення уряду або Верховної Ради. На перерахунок пенсії у держбюджеті виділено близько 30 мільярдів гривень.

У 2019 році пенсіонерів очікує триразове збільшення пенсії. У березні буде індексація, яка помножить суми тим, у кого було оновлення пенсії, на коефіцієнт, який буде наполовину складатися з інфляції, наполовину — зі зростання фонду заробітної плати. У липні очікується збільшення мінімального прожиткового мінімуму. Підвищення отримають ті пенсіонери, які отримують або не отримують мінімальну суму, і хто отримує найбільшу суму, бо вона прив'язана до мінімального прожиткового мінімуму. Зростання пенсії може становити від 17 до 40% за рік. Ще одне підвищення очікуватиме пенсіонерів у грудні.

Окрім того, з 1 січня 2019 року починається підвищення пенсій особам, звільненим з військової служби. Подальше підвищення військових пенсій відбуватиметься у кілька етапів протягом наступних двох років. Так, з 1 січня 2018 року військовим пенсіонерам почали виплачувати 50% суми підвищення пенсії. З 1 січня і до 31 грудня 2019 року щомісячно виплачуватиметься 75%,

а з 1 січня 2020 року — 100% суми підвищення пенсії визначеної станом на 1 березня 2018 року.

Також дуже часто виникають питання з приводу виходу на пенсію. Поки для громадян країни встановлені наступні правила:

1. Особам похилого віку дозволяється прийняти працювати та подавати документи на оформлення пенсійних виплат у 60 років лише за умови наявності страхового стажу, який становить щонайменше 25 років.

2. Якщо страховий стаж знаходиться в межах від 15 до 25 років, то в такому випадку особа може виходити на пенсію на три роки пізніше, тобто лише в 63.

3. Особи, які мають стаж, менший за 15 років, можуть піти на заслужений відпочинок та отримувати пенсію лише при досягненні 65 років.

Також варто повідомити про відміну додаткового оподаткування для працюючих пенсіонерів. Це означає, що влада припинить забирати десь 15% від зарплати, і кожен пенсіонер отримуватиме свої виплати у повному обсязі. На перший погляд це не дуже значуще покращення, але насправді це зовсім не так. Варто розуміти, що певні положення реформи не можуть впровадити одразу. На це треба чимало часу та коштів. А тому реалізація реформи займе щонайменше п'ять років.

Експерти праві в тому, що нова система хоч і краща за попередню, але далека від ідеалу.

ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

ОЛЕГ ЗОЗУЛЯ: «ПРИРЕЧЕНІ» НА УСПІХ І ЩАСТЯ!

Закінчення, початок на стор. 1

На все життя закарбувалися у пам'яті «Чорні тюльпани» із «200-ми», і не знав, що колись знову почую цю зловісну цифру, уже на своїй землі... Та тоді був щасливим повернутися, хоча й не зовсім здоровим, але живим.

Потім, була служба у Монголії і ще у різних гарнізонах на різних посадах і в різних званнях. Підросли діти, інколи спали маленькими в ящиках із книжками, після чергового переїзду.

Чи сприяли Ви у виборі професії вашого сина Андрія? Адже, як офіцер, колишній воїн-інтернаціоналіст, котрий на власні очі бачив, що таке війна і смерть, Ви знали, які труднощі та випробування на нього чекають.

— Як і для мого батька, для мене, чи бути військовим сину Андрію, пи-

тання не стояло. Очевидно, отой «ген захисника» від пращурів, сформульований у одному із улюблених фільмів «Офіцери» і звучить: «Є така професія — Батьківщину захищати!», здавна був у чоловіках нашого роду, примушуючи не ховатися за чужими спинами.

Не пам'ятаю, щоб син говорив, як шкодує, що став офіцером. І я, навіть, коли Андрій був у АТО, очевидно, не мав права, жалкувати, що він військовий, а батьківське серце, у той період, як і у всіх, хто чекали своїх дітей з війни, билося «по-іншому». Особливо, коли син не брав слухавку ввечері... повірте, у такі ночі, я відчував, як сивію!

Пишаюся тим, що Андрій пройшов всі звання від солдата-контрактника до лейтенанта. І дякую Богу, що зберіг там сина, і повернув додому, як і мене колись, не зовсім здоровим, але живим.

А не було у Вас бажання, як нині говорять, «відмазати» сина від участі в антитерористичній операції? Чи навіпки — Ви підтримали його у цьому рішенні, даючи батьківські поради і настанови?

— Тепер, шире можемо сказати, що, працюючи у Центральному апараті Міністерства оборони, я «міг», але Андрій «не поїхати» не просив, а я б, не поважав себе, якби зробив це... І у сина були б для цього підстави. Є такі часи, коли кожен повинен показати, на що він готовий, чи може він з честю нести високе звання — Син... батьків і Батьківщини...

Ну і, в продовження теми, — що Ви, як військовий офіцер, думаєте про ситуацію на сході України?

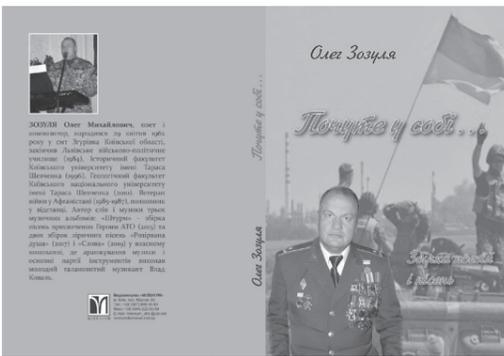
— Скільки б не пройшло часу, ті перші місяці війни на сході України, коли практично роздязнені, напівгогодні та погано озброєні війська зустріли ворога і, ціною власних життів, і втраченого здоров'я, зупинили, забувати не можна.

Життєвий досвід людини і офіцера, підказують, що ми переживаємо найважчий і найвідповідальніший період своєї сучасної історії. Народ визначився і платить дорогою ціною за свій вибір. Але, в Україні, ніколи не бракувало людей, які безмежно їй вірні та готові до її захисту, навіть самопожертви. Заради миру і нашого майбутнього, уже п'ять років віддають свої життя на східних рубежах наші воїни — люди Честі і Обов'язку, і українці будуть пам'ятати, якою ціною заплачено за свободу, довечно!

Всі війни рано чи пізно закінчуються миром. Відстоювати своє право на вільне і достойне життя у бою необхідно до кінця, але, на мою думку, закінчувати війну будуть дипломати, призвані обстоювати інтереси Держави. А розквітнути і стати щасливими можна тільки у мирі.

Сьогодні багато Ваших друзів, особливо в соціальній мережі «Фейсбук», із захопленням спостерігають за Вашою творчістю, вітають з виходом у світ збірки поезій і пісень «Почуте у собі...». У Ваших творах раніше відслідковувалися ліричні нотки, а останні — пронизані патріотичним духом. Що спонукало Вас взятися за перо? Як народилася ідея щодо видання книги?

— Власне, отой, згаданий вище, «інший стук серця» під час ротажії сина на схід, пекучий біль від втрат, той піднесений народний дух протистояння супостату, який об'єднав, спонукали мене почати писати пісню «Марш Згурівської сотні» у липні 2014-го. Гордий тим, що, можливо, був першим, у той час, автором, який створив першу збірку пісень, присвячених Героям АТО, які не раз звучали на радіо і телебаченні.

Збірка поезій Олега Зозулі

Потім були вірші...багато віршів про війну, про волонтерів...Тоді не можна було мовчати. Багато людей у той важкий період допомагали фронту, починаючи від дітей, які із батьками і небайдужими односельцями плели маскувальні сітки, збирали продукти і кошти, а відчайдухи-патріоти везли їх у зону АТО воїнам-землякам. Переконалий, що саме тоді для всіх українців був «час совісті».

Особливої мети про власну книгу не було, підказали самі читачі, просто йшов час і поетичне перо аматора міцніло...Поезій і пісенних творів ставало все більше, і ось, все уклалося у збірку поезій і пісень «Почуте у собі...», яка вмістила твори за майже п'ять років активної митетської творчості.

Тут, вірші та пісні про подвиг солдатів-захисників України, про материнське горе, про трагедію війни і втрачених молодих життів... А поряд, вірші про життя і смерть, про пам'ять і любов, про національні і християнські традиції, про красу рідного краю... Вірю і сподіваюся, що книга буде цікава широкому колу читачів, а особливо друзям і землякам.

Ось один з моїх віршів, написаний 30 грудня 2016 року.

НА ВІЙНІ, ЯК НА ВІЙНІ

А на війні, як на війні... Найголовніші тут — солдати, А десь чекає сива мати... Все на війні, як на війні...

Тріщить буржуйка — вистигає, Як не підкинеш більше дров, І «дід» картоплі вже натовк... Гранат й патронів вистачає, І перший чай майже готов...

А хлопці мирно досипають, Під вальс-кружляння білих дров, Наче й нема окопних мук... Та «калашів» не випускають З натруджених війною рук...

Не можна звикнути та звикають, Хто тут злякався, — той вже мрець, Єдиний сон — війни кінець... У цьому гулко співпадають Тривожні ритми їх сердець...

Угрівшись, нічку добивають, Колись приємну новорічну, Тепер же ратну і буденну... А десь матусі пам'ятають, Й кутю готують довоєнну...

То ж, на війні, як на війні... За нас... не будуть святкувати, Війною змучені солдати, Бо на війні, як на війні...

Почався новий 2019 рік з надіями на краще. Чого б Ви хотіли в ці дні побажати всім нам?

— Українці — волелюбний, працьовитий і талановитий народ. Маємо глибинну історію і багаті національні традиції. Мужність і мудрість нашого народу немає меж, і всі, хто «користується» його толерантністю, рано чи пізно схлинуть, не маючи тут перспектив, як і всі недруги. Не може бути іншому, бо ми «приречені» на Успіх і Щастя, чого всім і бажаю!

Олена Задерецька

Андрій Зозуля

22 СІЧНЯ — ДЕНЬ СОБОРНОСТІ
ЄДНІСТЬ УКРАЇНИ — БІЛЬШЕ НІЖ ТЕРИТОРІЯ

Поруч із залізничним вокзалом міста Фастова на рейках стоїть зелений вагон. Це особливий вагон з минулого століття, тому що він зберігає нашу славу героїчну історію. Треба знати, що саме у Фастові на залізничній станції 1 грудня 1918 року в штабному вагоні представники ЗУНР Лонгин Цегельський і Дмитро Левицький та член Генерального секретаріату Центральної Ради Симон Петлюра підписали так званий Передвступний договір про «Злуку обох українських держав в одну державну одиницю». Це був доленосний документ про об'єднання кількох частин країни в одну державу. Ось так повітове містечко Фастів відіграло важливу роль в історії нашої держави.

22 січня 1919 року в Києві на Софійській площі урочисто в присутності тисяч людей офіційно проголосили Акт Злуки Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки. Не зважаючи на складну подальшу долю країни, день Злуки має велике політичне та історичне значення, оскільки яскраво засвідчив споконвічне прагнення українців жити в одній державі. Тепер День Соборності відзначаємо щороку.

Після завершення Першої світової війни та Лютневої революції 1917 року в Росії, багато європейських держав отримали суверенітет і стали незалежними. Україна була в їх числі. Центральна Рада 7 листопада 1917 року проголосила Українську Народну Республіку, до складу якої увійшло 9 українських губерній. А у Львові під впливом цих подій у жовтні 1918 року проголосили утворення Західноукраїнської Народної Республіки. З того часу між урядами ЗУНР і УНР велися переговори про об'єднання українських земель і втілення ідеї соборності. Втім, треба сказати, що у керівників України того часу не було чіткого бачення роз-

будови держави. Тому Центральну Раду змінив Гетьманат. Після приходу до влади Скоропадського, у Києві вільно почувалися російські офіцери, гетьмана підтримували заможні землевласники, а сам він сподівався, що монархія в Росії відновиться. Центральна Рада і значна більшість українців не розуміла тих поглядів. Симона Петлюра за антигетьманський маніфест з вимогою повернення землі селянам 4 місяці утримували в Лук'янівській в'язниці. Полк Січових Стрільців Євгена Коновальця із столиці вислали подаль у Білу Церкву. Як патріот країни і Генеральний секретар з військових справ УНР Петлюра, звісно, був проти таких дій гетьмана Скоропадського. Остаточною ідеологічною причиною збройного протистояння стала «Грамота про Федерацію України з Росією» Скоропадського. 15 листопада 1918 року Петлюра, як Головний отаман військ УНР видав універсал до народу, в якому закликав до боротьби за волю України. За добу він разом з Директорією переїхав із Білої Церкви до Фастова.

«Власне тут військові загони стояли фактично місяць перед наступом на Київ. Три штабних вагони базувались в районі залізничної станції і сюди до Петлюри приїжджали на переговори», — розповідає історик, директор музею-вагону в Фастові Едуард Мондзелевський.

А 18 листопада 1918 року відбувся так званий Мотовилівський бій біля залізничної станції між військами Директорії УНР та Українською Державою гетьмана Павла Скоропадського. Бій не був великих масштабів, однак має величезне значення, оскільки після перемоги у Мотовилівських лісах війська Директорії почали наступ на Київ.

«В два рази менший загін Січових Стрільців розвив сили російських офіцерів та сердюків (вояки найманих пі-

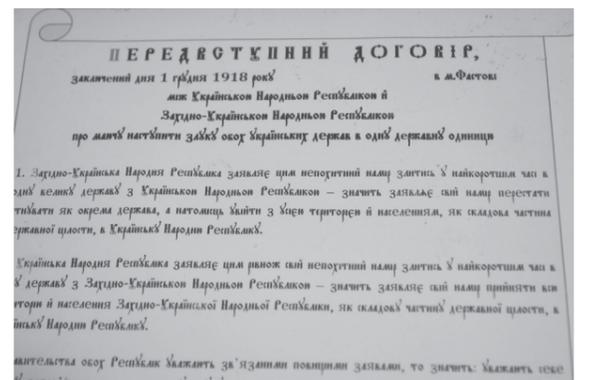

Симон Петлюра у своєму штабному вагоні

хотних частин, що утримувалися гетьманами Війська Запорозького з другої половини XVII - першої половини XVIII ст.) вірних Скоропадському, — продовжує Едуард Мондзелевський. — Січові Стрільці були добре підготовлені і зайняли узлісся, а війська гетьмана здебільшого були в полі й їх добре було видно. Петлюрі допомагали місцеві залізничники, на бік Директорії переходили різні військові загони. Цей бій став важливим, тому що після нього вже майже ніхто не мав сумніву, що влада перейде до Директорії. Так і сталося. Вже 28 листопада 1918 року війська Директорії оточили Київ. Окрім того, Директорії вже належала влада в багатьох містах України».

11 грудня на переговорах у Козятині з делегацією німецького командування Симон Петлюра підписав домовленість про негайну евакуацію кайзерівських військ з території УНР. А 14 грудня 1918 року Київ був узятий штурмом і гетьман зрікся влади. Ось так, якщо дуже фрагментарно, розвивались тоді події в Україні.

22 січня у Києві на Софійській площі урочисто і офіційно проголосили Злуку. Після Служби

Передвступний договір, підписаний у Фастові

Божою рівно о 12-ій годині розпочалася урочиста церемонія. Посол ЗУНР Лонгин Цегельський передав Грамоту Національної Ради «Про об'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Великою Східною Україною» голові Директорії Володимирі Винниченку.

Член Директорії Федір Швець урочисто зачитав Універсал:

«...Віднині воедино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України — Галичина, Буковина, Закарпаття і Наддніпрянська Україна. Здійснилися віковічні мрії, для яких жили і за які вмирали найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ увільнений

могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення незвідної, незалежної української держави, на добро і щастя українського народу».

Експозиція музею-вагону в Фастові доволі насичена й цікава. Натомість незабутньою екскурсію робить розповідь директора музею, історика Едуарда Мондзелевського.

Початок, закінчення на стор. 6

Музей-вагон у Фастові

22 СІЧНЯ – ДЕНЬ СОБОРНОСТІ ЄДНІСТЬ УКРАЇНИ – БІЛЬШЕ НІЖ ТЕРИТОРІЯ

Закінчення, початок на стор. 5

Директор музею-вагону Едуард Мондзелевський

Він знає багато деталей і подробиць, і якщо ви навіть взагалі не знали нічого про історію України на початку ХХ століття, із зеленого музейного вагону вийдете справжнім знавцем епохи Гетьманату та Директорії.

І шкода, що ні в районному, ні в міському бюджеті на потреби, розбудову

чи навіть прибирання вагону-музею не можуть знайти кошти. Такий унікальний культурно-історичний об'єкт заслуговує на увагу і повагу. На знищення старої унікальної будівлі залізничного вокзалу рішення і кошти знайшлися, а для відновлення вагону...

Пам'ятник сотникам Армії УНР Федору Чернику та Миколі Загаєвичу, які брали участь у бойових діях у листопаді 1918 року, встановили у селищі Борова біля залізничної станції «Мотовилівка». Тут же на будівлі станції встановлена пам'ятна дошка, що нагадує нам про той важливий бій.

Втім, повернемося до Злуки. З добою Незалежності з нагоди Дня Соборності свідомі українці почали створювати «живі ланцюги». Перший організували у 1990 році між Івано-Франківськом, Львовом і Києвом, як символ духовної єдності жителів східних і західних земель України. Тисячі людей суцільним

ланцюгом стояли взявшись за руки від Івано-Франківська до Стрия, потім Львова, Тернополя. Далі маршрут проходив через Рівне, Житомир і до Софійської площі в Києві. За різними оцінками, участь в акції взяли до 3 мільйонів українців. В 2008–2011 роках у Києві «живі ланцюги» утворювали на мосту Патона, символічно об'єднавши правий та лівий береги Дніпра. Найбільшого розмаху акція досягла 2011 року, коли на міст Патона прийшло понад 1000 учасників.

А ще хочеться сказати про Соборність в іншій площині. Від 1918 року до 2018 року минуло сто років. І ніби дежавю: все повторюється. Війна з Москвою, відсутність єдності, невміння домовлятися між собою. Чому ми такі й чого нам не вистачає? Україна вкотре проголосила Незалежність. Тільки її завжди треба довести, відстояти і захистити. По-іншому ніколи не буде. Але

чомусь ми не робимо висновків із своїх помилок.

Чи перемогла Директорія Гетьманат? Та ні, всі потерпіли поразку. Під Мотовилівкою та в Києві політики поховали надію на Незалежність України. Замість того, щоб Павлу Скоропадському та Симону Петлюрі домовитись, об'єднатись і дати відсіч зовнішньому ворогу, українці вбивали один одного. Кажуть, навіть німці намагались посадити за стіл перемовин гетьмана Павла Скоропадського і Симона Петлюру, втім, марно.

А вже у лютому 1919 року під натиском «червоних» українські війська залишають Васильків, Фастів. Перші кроки «нової влади більшовиків» відзначились жорстокою розправою з

Живий ланцюг на мосту Патона

прихильниками української незалежності. На селян наклали обтяжливі податки, хліб вивозили в Росію, чоловіків насильно забирали до армії для боротьби з власним народом.

Ми вже втратили Крим і частину Донеччини. Та все одно комусь не така мова, комусь погане керівництво. А кращого не може бути поки ми такі.

Слід нарешті зрозуміти, що єдність України значно важливіша території.

Михайло Городецький

ДЕПУТАТИ ЗВІЛЬНИЛИ ГОЛОВУ ЯГОТИНСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ

21 грудня на другому засіданні чергової сесії Яготинської районної ради було звільнено голову ради Віктора Грицяя. Приводом до таких радикальних дій депутатів стали неодноразові конфліктні ситуації, які вже майже рік паралізують роботу районної ради.

Така ситуація, спровокована головою ради, виникла і на цій сесії ще на її початку (14 грудня 2018 року). Причиною стало чергове цілковите ігнорування позиції депутатів щодо вирішення важливих питань забезпечення життєдіяльності району. Оскільки на Яготинщині вже кілька місяців поспіль центральна районна лікарня залишається без керівництва, депутати звернулися до голови ради з пропозицією включити до порядку денного питання про погодження звільнення та призначення головного лікаря закладу охорони здоров'я.

Але очільник представницької влади в районі, певно, маючи якісь свої «далекоглядні» плани стосовно кандидатури на цю посаду, грубо порушуючи (вже вкотре), на думку депутатів, Закони України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про статус депутатів місцевих рад», Регламент Яготинської районної ради, в категоричній формі відмовив народним обранцям.

Звісно, таке ставлення обурило депутатів і сесія була перервана, коли порядок денний був затверджений тільки «за основу». Невдоволення депутатів діями голови ради досягло критичної точки кипіння, тож вони, у відповідності до чинного законодавства, подали заяву з вимогою включити в порядок денний питання про звільнення голови. Документ підписали 16 депутатів. Нагадаємо, що звільнення голови Яготинської райради ініціювалося депутатами кілька разів. Та на жодній із сесій їм не вдалося завершити справу.

Питання про звільнення та призначення головного лікаря залишалось актуальним для більшості депутатів і на другому засіданні сесії. Та, крім ньо-

Голова Яготинської РДА Василь Шчівановський вітає новообраного голову Яготинської районної ради Петра Гайда

го, додалися пропозиції щодо дострокового припинення повноважень голови районної ради і звільнення його з посади. А оскільки для позитивного рішення потрібно було змінити Регламент (за ним для звільнення необхідно 23 голоси), тож обранці вирішили включити до порядку денного питання про внесення змін до Регламенту, щоб привести його у відповідність до закону. За звільнення і призначення голови райради голосували простою більшістю, як і передбачено чинним законодавством.

Але, як і на першому засіданні, всі пропозиції Віктор Грицяй у порядок денний ставити відмовився і навіть не поставив на голосування, знову ж таки порушуючи і закон, і Регламент, мотивуючи тим, що вони не відповідають чинному законодавству. Під загрозою знову опинилися бюджетні питання, зокрема і прийняття бюджету на 2019 рік. Депутати звинуватили Віктора Грицяя в порушенні Регламенту і наполягали на внесенні згаданих питань у порядок денний. Та незважаючи на всі доводи і аргументи, Віктор Грицяй знову самочинно, оскільки пропозиція, відповідно до Регламенту ради, не була поставлена на голосування, оголосив перерву до наступної п'ятниці.

Але 20 депутатів не погодилися з таким рішенням голови ради і запропонували йому продовжити засідання. Той категорично відмовився і демонстративно вийшов із залу, забравши при цьому флешку з радіомаяком, щоб позбавити депутатів системи для електронного голосування. Обранці, відповідно до законодавства і Регламенту ради, запропонували вести засідання сесії заступнику голови ради Олександр Усенку, але той також відмовився. Та цього разу депутати виявили неабияку єдність і вирішили продовжити сесію без очільників ради і голосувати «в ручному режимі», тобто поіменно, за списком, незважаючи на те, що соратники Віктора Грицяя по партії «Батьківщина» також покинули зал. В залі залишилися тільки ті, кому було не байдуже, чи будуть прийняті рішення, від яких залежала подальша доля освітан, медиків, працівників культури, тобто, всіх, хто був зацікавлений у прийнятті районного бюджету на 2019 рік.

Для ведення засідання обрали тимчасового головууючого — Олександра Нікітченка. А потім такі внесли питання про погодження звільнення та призна-

чення головного лікаря, про зміни до Регламенту, бюджетні питання. Разом з тим внесли до порядку денного і питання про звільнення Віктора Грицяя з посади голови районної ради. Практично, всі рішення набирали 20 голосів.

Такого прояву свідомості і єдності в діяльності депутатів мешканці району, котрі були присутні на сесії, не спостерігали вже давно. Чітко, конкретно і по-діловому, незважаючи навіть на те, що не працювала електронна система «Рада Голос» і доводилося багато часу витрачати на поіменне голосування та збір підписів депутатів під кожним рішенням, адже кожному депутату необхідно було вголос висловити свою позицію, а потім піднятися на сцену і поставити підпис у протоколі.

Першими питаннями, як того й очікували мешканці району, були фінансові. Районний бюджет на 2019 рік було затверджено єдиною. Проголосували і за керівника лікарні. Звільнили й свого, тепер вже колишнього, голову. Не допоміг навіть «плач Ярославни» - дружини Віктора Грицяя, котра прийшла на сесію захищати свого чоловіка, обливала брудом депутатів, а на завершення обізвала всіх зрадниками, очевидно, глибоко переко-

нана в тому, що той з депутатів, хто має власну думку, відмінну від думки очільника районної організації «Батьківщина» Віктора Грицяя, обов'язково має ним бути.

Аргументи, якими оперували депутати, під час розгляду питання про звільнення голови ради, були досить вагомими. Присутнім у залі нагадали про систематичні порушення головою ради Регламенту, законів, які стосуються місцевого самоврядування, хамське відношення під час сесій до депутатів, працівників виконавчого апарату ради, котрих він вважав не інакше як своєю свитою. Нагадали і про неправдиві відомості про майно, внесені ним у декларацію, про заблокування спільного сайту ради і райдержадміністрації. Особливо обурило депутатів те, що під його головуванням рада не змогла протягом всього його керівництва ініціювати жодного питання щодо соціально-економічного розвитку району, інвестицій, інноваційного розвитку. Та найбільше невдоволення викликало те, що кабінет голови районної ради перетворився у штаб районної організації партії «Батьківщина», де вже тривалий час займаються питаннями майбутніх виборів. Деякі депутати навіть висловлювали думку, що такими діями районний очільник БЮТ дискредитує в очах мешканців району особисто лідера партії.

Таким чином «крапку» всім конфліктам було поставлено. Переважна більшість депутатів підтримали звільнення голови ради Віктора Грицяя. Після більше двох років роботи на посаді Віктор Грицяй повністю втратив довіру народних обранців і не зміг «втримати крісло».

Після вирішення питання про звільнення голови ради депутати повернулися до порядку денного і внесли до нього зміни щодо обрання нового голови ради. Шляхом таємного голосування обрали і нового голову. Ним став Петро Гайдай, депутат кількох попередніх скликань, людина в районі знана і шанована.

Анатолій Саса

ОГОЛОШЕННЯ!

Державне спеціалізоване підприємство «Чорнобильський спецкомбінат», промисловий майданчик ремонтна майстерня та інсинератор, що знаходиться за адресою: 07270, Київська обл., м. Чорнобиль, повідомляє про наміри отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Джерелами утворення забруднюючих речовин є оглядові ями, металооброблюючі та ремонтні верстати, зварювальні установки, акумуляторна, паяльне обладнання та опалювальна піч ремонтної майстерні, а також піч-інсинератор, рубальна установка, склад деревини, ємність для дизельного палива.

В процесі діяльності підприємства до атмосферного повітря будуть потрапляти наступні забруднюючі речовини: Залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) (0,008 т/рік); Свинець та його сполуки в перерахунку на свинець (0,0000000001 т/рік); Манган та його сполуки у перерахунку на діоксид мангану (0,001 т/рік); Речовини у вигляді суспен-

дованих твердих частинок недиференційованих за складом (0,514 т/рік); Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту (0,170 т/рік); Азоту (1) оксид (N₂O) (0,129 т/рік); Сульфатна кислота (H₂SO₄) [сірчана кислота] (0,002 т/рік); Оксид вуглецю (0,360 т/рік); Вуглецю діоксид (3311,013 т/рік); Неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) (1,456 т/рік); Бензин (нафтовий, малосірчистий в перерахунку на вуглець) (0,000004 т/рік); Вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉ (розчинник РПК та ін.) в перерахунку на сумарний органічний вуглець (0,001 т/рік); Метан (0,162 т/рік).

Максимальні приземні концентрації забруднюючих речовин на межі санітарно-захисної зони та на межі житлової забудови не перевищують допустимі.

Зауваження та пропозиції щодо намірів приймаються в місячний термін після публікації до Київської обласної державної адміністрації за адресою: 01196, м. Київ, пл. Лесі Українки, 1, тел. (044) 286-84-11.

ОГОЛОШЕННЯ!

Державне спеціалізоване підприємство «Чорнобильський спецкомбінат», об'єднаний майданчик, що знаходиться за адресою: 07270, Київська обл., м. Чорнобиль, повідомляє про наміри отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Джерелами утворення забруднюючих речовин є ємності для зберігання палива та паливо-розподільчі колонки, котельня, зварювальні та металообробні установки, лабораторія, дизельні генератори, КНС, очисні споруди.

В процесі діяльності підприємства до атмосферного повітря будуть потрапляти наступні забруднюючі речовини: Залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) (0,003 т/рік); Ртуть та її сполуки в перерахунку на ртуть (0,00002 т/рік); Манган та його сполуки у перерахунку на діоксид мангану (0,0002 т/рік); Речовини у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом (0,104 т/рік); Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту (4,320 т/рік); Азоту (1) оксид (N₂O) (0,068 т/рік); Аміак (0,006 т/рік); Меркаптани (0,000001 т/рік); Одорант СПМ (суміш природних меркаптанів) (0,0001 т/рік); Діоксид сірки (діоксид та

триоксид) у перерахунку на діоксид сірки (0,002 т/рік); Сірководень (0,003 т/рік); Сульфатна кислота (H₂SO₄) [сірчана кислота] (0,0002 т/рік); Оксид вуглецю (10,990 т/рік); Вуглецю діоксид (11783,38 т/рік); Неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) (0,008 т/рік); Пропан (0,175 т/рік); Бензин (нафтовий, малосірчистий в перерахунку на вуглець) (0,537 т/рік); Масло мінеральне нафтове (веретенне, машинне, циліндрове та ін.) (0,000005 т/рік); Вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉ (розчинник РПК та ін.) в перерахунку на сумарний органічний вуглець (0,034 т/рік); Бутан (0,267 т/рік); Метан (11,105 т/рік); Пароподібні та газоподібні сполуки хлору, якщо вони не ввійшли до класу I, у перерахунку на хлористий водень (0,001 т/рік).

Максимальні приземні концентрації забруднюючих речовин на межі санітарно-захисної зони та на межі житлової забудови не перевищують допустимі.

Зауваження та пропозиції щодо намірів приймаються в місячний термін після публікації до Київської обласної державної адміністрації за адресою: 01196, м. Київ, пл. Лесі Українки, 1, тел. (044) 286-84-11.

ГОРОСКОП НА ЛЮТИЙ ВІД БІОЕНЕРГЕТИКА ІНГИ НІКОРЕЦЬ

Для більшості знаків зодіаку другий місяць року пройде під егідою плутанини, якихось змішаних подій. Лютий 2019 року для всіх знаків зодіаку приготував безліч несподіванок абсолютно у різних сферах життя.

Овен

Кар'єра кар'єрою, але для Овна на першому місці у лютому повинна бути родина. Якщо буде лад у домі, то тоді у вас з'являться сили і настрій для ділових звершень.

Тілець

Увесь лютий Тільцям доведеться проявляти свої лідерські якості, бути непорушними і наполегливими. Проявити характер (часом навіть жорсткість) потрібно і в особистих відносинах, і в діловій сфері. Лютий буде випробовувати вас на міцність, тож будьте до цього готові.

Близнюки

Для Близнюків лютий стане позитивним і радісним місяцем, наповненим приємними турботами. Справи на особистому фронті не залишатимуть сил на роботу, але кар'єра і гроші у вас поки поза зоною ризику. Спокійно займайтеся родиною або зміцненням нових взаємин.

Рак

У лютому Ракам треба намагатися не з'ясувати стосунки з колегами та діловими партнерами. Будьте терплячими, тоді неприємності обійдуть вас стороною.

Лев

У лютому найкраще місце для Лева — це власна домівка. Сім'я, близькі люди — ось на чому потрібно сконцентрувати всю свою увагу.

Діва

Ваш лютий стане періодом контрастів. З огляду на особливості характеру Діви, низка змін, як позитивних, так і перспективних, стане для вас більше стресом і хвилюванням, ніж радістю. Та повірте, усі зміни — на краще.

Терези

У лютому 2019 року деякі знайомі Терезів поведуть себе не зовсім порядно. Будьте обережні і постарайтеся уникати інтриг.

Скорпіон

Представники цього знаку можуть спрямувати всі свої сили на зміцнення кар'єри й роботи, лютий підтримає будь-яку вашу ініціативу. Усі розпочаті в лютому справи стовідсотково стануть у нагоді вам найближчим часом.

Стрілець

У лютому Стрільці відчують приплив сил. Старі проблеми немов розчиняться самі по собі. Залишитися лише — насолоджуватися життям.

Козеріг

Вас чекає переломний період. Хоча вам і здається, що у житті все кепське і вам не щастить, після низки лютих подій, ваше життя отримає позитивне забарвлення.

Водолій

У лютому 2019 року на горизонті у Водоліїв з'являться нові проекти. Але зірки радять не поспішати з висновками і триматися за ті справи, які приносять реальний прибуток.

Риби

Несподіване знайомство в лютому змусить Риб похвилюватися. Хоча поки що до кінця й не зрозуміло: чи любов це? Тому не варто нічого вирішувати зопалу.

СВЯТО ВОДОХРЕЩА

19 січня українці традиційно святкують Хрещення Господнє, яке є завершальним великим святом різдвяно-новорічного циклу. Саме в цей день, згідно з євангельською історією, хрестили Ісуса Христа в річці Йордан, де на нього зійшов Святий Дух у вигляді голуба.

У всіх церквах свято Водохреща прив'язане до дати стародавнього свята Богоявлення, яке відзначається 6 січня. Частина православних церков святкують 19 січня, за григоріанським календарем. Інші, зокрема Константинопольська церква, святкують Водохреща Господнє 6 січня, за новоюліанським календарем. У давньосхідних церквах цей день присвячений не тільки Хрещенню Ісуса Христа, але і його народженню, і складає єдине свято Богоявлення.

Що ж сталося 19 січня? Згідно з євангельським оповіданням, до Іоанна Хрестителя, який був біля річки Йордан, прийшов 30-річний Ісус Христос для того, щоб прийняти хрещення. Під час хрещення «відкрилося небо, і Дух Святий зійшов на Нього в тілесному вигляді, як голуб, і голос із неба, який казав: Ти Син Мій Улюблений, у Тобі Моє благовоління!». Після Хрещення Ісус Христос пішов у пустелю, щоб на самоті, молитви і пості підготуватися до виконання місії, з якою він прийшов на землю. Ісус сорок днів «був спокушуваний від диявола і нічого не їв». Варто зазначити, що точне розташування місця хрещення Ісуса Христа досі невідомо.

Слово «хрещаю», «хрещу» в перекладі з грецької означає «занурюю у воду». У Старому Завіті вода означає початок життя. Саме з води, заплідненої животворящим Духом, з'являть всі живі істоти. В пам'ять про те, що Спаситель своїм хрещенням освятив воду, вода напередодні свята освячується в храмах, в саме ж свято Богоявлення — в річках, озерах, звідки набирають воду. З давніх часів відомо про чудесні властивості води, яку набирали у цей день. Перші згадки про особливе шанування води з'явилися в одній з проповідей святого Іоана Золотоуста у 387 році.

«У це свято всі, почерпнувши води, приносять її додому і зберігають весь рік, так як сьогодні освячені води; і відбувається явне знамення: ця вода в суті своїй не псується з часом, але, почерпнута сьогодні, вона цілий рік, а часто два і три роки, залишається неушкодженою і свіжою», — йдеться у ній.

Традиційно в день Богоявлення відбувається волосвяття. Святять воду двічі — напередодні свята і безпосередньо у сам святий день. 19 січня, на Водохреща, в будь-якому місцевому водоймищі роблять ополонку у вигляді хреста або кола, неподалік від якої встановлюють аналої і дерев'яний хрест з крижаним голубом, який символізує Святий Дух. Після літургії люди відправляються до ополонки,

священик служить молебень, після чого тричі опускає в ополонку хрест, просячи на воду Боже благословення. Потім починаються водохресні купання. Люди вірять, що купання у крижаній воді у цей день змиває з людини гріхи. Однак, у церкві нагадують, що гріхів позбуваються лише через покаєння, через таїнство сповіді. Тому купання на Водохрещу стало просто традицією. Набрану 19 січня воду з освячених джерел зберігають цілий рік — до наступного свята. При необхідності її слід пити на голодний шлунок, паралельно читаючи молитву. Незважаючи на те, що у свято Водохреща Господнього посту немає, день напередодні — Святвечір, необхідно провести дотримуючись суворого посту.

За матеріалами ЗМІ

Народний гумор

Священник і лев

Священник у пустелі зустрівся з левом. Почав молитись з переляку:
- О, Боже! Молю тебе, внуши цьому леву християнські почуття!
Лев сідає на задні лапи, схиляє голову і вимовляє:
- Благослови, Господи, їжу, яку я зараз прийму.

Якість ковбаси на котах

Виробники ковбаси, дізнавшись, що народ визначає якість ковбаси на котах, стали додавати туди мишей.

Напис невідомому солдату

У Росії на пам'ятнику «Невідомому солдату» змінюють напис:
«М'я твоє невідоме, подвиг твій невідомий, ти у нас не служив».

Знайдена тесла!

Запущена на орбіту Тесла була знайдена в Києві з литовськими номерами.

До чаю!

- А давай що-небудь до чаю купимо?
- А ти чого б хотів?
- Ну, не знаю ... Може, пива візьмемо?
- Точно, і скумбрії копченої.

Барбі — Маруся

Вийшов український аналог ляльки Барбі — «Маруся».
У комплект входять: її друг Іван, хата, літня кухня, 2 гектари поля, труйка від жуків і Чупакабра...

ДОБРА ПОРАДА

ЯК ВІДМИТИ КУХНЮ ВІД ЖИРУ

Кухня — місце, яке, при всіх стараннях господарів, постійно чистим бути не може. Кожен раз, коли готується їжа, у повітря піднімається пара і крихітні крапельки жиру, які потім осідають на кухонній витяжці, меблях, стінах, стелі та підлозі. Хтось з останніх сил намагається боротися з жирним нальотом, хтось мириться з ним. Втім, слід знати, що у жирному нальоті формується середовище для розмноження бактерій.

Прості правила боротьби з кухонним жиром

Не накопичувати! Прописна істина, про яку забувають — бруд набагато простіше видалити відразу, ніж боротися з накопиченим за місяць. Ввечері, після приготування їжі, рекомендується протерти всі робочі поверхні на кухні: кухонну плиту, витяжку та кахель на стіні. Раз на тиждень варто повитирати ганчіркою підвіконня, фасади кухонних меблів. Раз на місяць слід проводити генеральне прибирання: вимити всі кухонні шафки не тільки зовні, але і зсередини, холодильник, посудомийну машину, вікна, натерти до блиску крани і ручки.

Послідовність дій. Слід почати з найбруднішого об'єкту — плити. На неї наноситься засіб для видалення жиру. Хімією також обробляємо поверхню кахеля, грати витяжки та інші місця з явними слідами жирних забруднень. З деякими поверхнями слід бути обережними — не вся хімія підходить. Поки засіб для миття розщеплює бруд, слід вимити холодильник і протерти спочатку вологими, а потім сухими серветками всі столи та робочі поверхні. Якщо у кухонних шафках скупився мотлох або крихти, їх також слід очистити.

Після цього можна повернутися до плити, кахлю, і витяжки. Тепер жир можна легко витерти ганчіркою. Тільки після того як вимите найбрудніші місця, можна мити раковину, а саме в ній в процесі прибирання доводиться полоскати мильні і брудні серветки і губки. Очистивши раковину, потрібно протерти насухо і при необхідності відполірувати крани.

Останнє підлога. Мити її можна засобом для кахлю, лінолеуму або ламінату, в залежності яке у вас покриття.

Генеральне прибирання. Для нього треба підготуватися. Потрібні пара гумових рукавичок, серветки з мікрофібри, губки і щітки, ганчір'я. Знадобляться засоби для чищення раковин, нікельованих поверхонь, миття вікон, підлоги, а також спеціальний антибактеріальний спрей для холодильника і порошок для чищення посудомийної машини. І голівне — якісний засіб від жиру.

Шановні читачі!

Київська обласна газета «Нова Доба» — це завжди цікаві та важливі події столичного регіону. Підписуйте газету у будь-якому відділенні «Укрпошти» в Києві та Київській області.

НАШ ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 60851

Лише у першому кварталі діє спеціальна акційна ціна:

1 місяць — 4 грн. 70 коп.
3 місяці — 14 грн. 10 коп.

Шановні жителі Київської області, шановні наші читачі!

Повідомляємо вам, що газета «Нова Доба» надає можливість надрукувати оголошення та рекламу на своїх сторінках.

Юридичні особи різних форм власності, установи та організації відтепер можуть опублікувати свої оголошення або рекламно-інформаційні матеріали.

Щоб замовити їх, Вам потрібно надіслати текст оголошення або копію документу на електронну адресу: info@novadoba.kiev.ua. При цьому треба вказати свої контактні дані та надати копії довідки статистики та свідоцтва платника ПДВ.

Після сплати рахунку оголошення публікується в газеті.

Розцінки на розміщення оголошень в газеті «Нова Доба»

Вартість площі для бюджетних та неприбуткових організацій — 8 грн. за 1 кв.см.

Вартість площі для госпрозрахункових підприємств і організацій становить — 20 грн. за 1 кв. см.

Вартість публікації оголошення про виклик до суду — 400,00 (чотиреста) грн;

Вартість публікації оголошення про ліквідацію підприємства, загублену печатку — 300,00 (триста) грн;

Надбавки:

Надання визначеного замовником місця + 20%;

Підготовка матеріалу журналістом редакції + 20%;

Переклад + 5%;

Знижки:

Учасники бойових дій, ветерани праці - 20%;

Пенсіонери - 10%.

***Відділ реклами «Нової Доби» має право самостійно встановлювати вартість публікації залежно від їх складності та змісту.

ПЕРЕДПЛАТА

У будь-якому відділенні Києва та Київської області

60851

www.novadoba.kiev.ua